

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Daň z finančných transakcií“ (stanovisko z vlastnej iniciatívy)

(2011/C 44/14)

Spravodajca: **pán NYBERG**

Európsky hospodársky a sociálny výbor sa 18. februára 2010 rozhodol v súlade s článkom 29 odsek 2 svojho vnútorného poriadku vypracovať stanovisko z vlastnej iniciatívy na tému

„Daň z finančných transakcií“.

Odborná sekcia pre hospodársku a menovú úniu, hospodársku a sociálnu súdržnosť poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 23. júna 2010.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 464. plenárnom zasadnutí 14. a 15. júla 2010 (schôdza z 15. júla 2010) prijal 121 hlasmi za, pričom 55 členovia hlasovali proti a 7 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závbery a odporúčania

1.1 Celková hodnota všetkých finančných transakcií sa zvýšila z približne 15-násobku hodnoty svetového HDP v roku 1990 na zhruba 70-násobok v roku 2007⁽¹⁾. Hodnota spotových transakcií vo vzťahu k HDP sa takmer vôbec nezmenila, čo znamená, že štvornásobný nárast finančných transakcií spôsobili takmer výlučne deriváty, a to hlavne úrokové deriváty. V druhom polroku 2008 bol zaznamenaný pokles v obchodovaní s derivátmi, ale jeho objem sa v priebehu prvého polroka 2009 zase zvýšil. Zdá sa, že správanie finančného sektora sa veľmi nezmenilo.

1.2 V roku 2007 sa finančný sektor (ktorého úlohou je podpora reálnej ekonomiky) podieľal 40 % na celkovom zisku podnikov v USA, pričom jeho podiel na HDP predstavoval iba 7 %. Bol zaznamenaný aj trend koncentrácie do malého počtu trhov, najmä do Londýna a New Yorku, ako aj koncentrácie do malého počtu veľmi veľkých finančných inštitúcií. V snahe zachrániť tieto inštitúcie pred kolapsom bolo do tohto odvetvia napumpované obrovské množstvo peňazí, čo viedlo k vzniku bezprecedentných rozpočtových deficitov.

1.3 Daň z finančných transakcií by mohla mať rozhodujúci vplyv na správanie finančných inštitúcií, pretože by znížila počet veľmi krátkodobých finančných transakcií, ktoré sa tiež často spájajú so značným rizikom.

1.4 Vo svojom stanovisku ku správe de Larosièrovej skupiny⁽²⁾ výbor v zásade súhlasí s daňou z finančných transakcií: „Podľa názoru EHSV musí namiesto myslenia v krátkodobom horizonte nastúpiť myslenie v dlhodobom horizonte, pri ktorom sa prémie nevypočítavajú na základe špekulatívnych obchodov. V tomto zmysle EHSV podporuje myšlienku zdaňovania finančných transakcií.“ V tomto stanovisku sa chce výbor zapojiť do prebiehajúcej diskusie o tejto dani a ďalej rozpracovať jej ciele a dosah.

1.5 Prvotný návrh na zavedenie dane z transakcií s cennými papiermi vyslovil v roku 1936 J.M. Keynes. Jeho zámerom bolo obmedziť objem destabilizujúcich špekulácií s akciami a upevniť dlhodobé základy cien akcií. V 70-tych rokoch tento návrh ďalej rozviedol James Tobin. Jeho zámerom bolo prostredníctvom zdanenia medzinárodných spotových menových transakcií spomaliť dianie na finančnom trhu a väčšmi ho zosúladiť s reálnou ekonomikou. Zámerom bolo obmedzenie krátkodobých transakcií, čo je takisto jedným z cieľov súčasných diskusií.

1.6 Tobin navrhoval, aby sa príjmy z tejto dane vyplácali Medzinárodnému menovému fondu (MMF) alebo Svetovej banke, avšak tieto príjmy nemali byť hlavným cieľom: „Čím úspešnejšia bude táto daň z hľadiska hospodárskych cieľov, ktoré ma prvotne motivovali [...], tým nižšie budú príjmy z nej ...“.

1.7 Od vypuknutia finančnej krízy v roku 2008 sa myšlienka zavedenia dane opäť dostala do popredia, tentoraz však pre všetky finančné transakcie medzi finančnými inštitúciami.

1.8 Podľa EHSV by prvoradým cieľom dane z finančných transakcií mala byť zmena správania finančného sektora, a to pomocou obmedzenia krátkodobých špekulatívnych finančných transakcií. Týmto spôsobom by finančný sektor mohol pri svojej činnosti využívať cenový mechanizmus trhu. Lord Turner z Britského úradu pre finančné služby (*British Financial Services Authority*) dokonca označil niektoré z týchto transakcií za spoločensky bezúčelné. Očakávaný účinok by bolo možné dosiahnuť, ak by daň z finančných transakcií najväčšmi zasiahla najčastejšie transakcie.

1.9 Ak daň z finančných transakcií podstatne obmedzí krátkodobé obchodovanie s cennými papiermi a derivátmi, zníži tak aj zisky finančného sektora, čo by mohlo viesť k zníženiu prémie, ale aj daňových príjmov. Nezasiahne to tradičné bankovníctvo, ktoré je založené na pôžičkách podnikom a domácnostiam a financované z vkladov, pričom jeho zisky vyplývajú z rozdielov v úrokových sadzbách. Tento typ bankovníctva, v rámci ktorého sa úspory čo najvýhodnejšie investujú, by sa mohol stať opäť hlavným zmyslom finančného sektora.

⁽¹⁾ Údaje Banky pre medzinárodné zúčtovanie (BIS).

⁽²⁾ Správa de Larosièrovej skupiny – Ú. v. EÚ C 318/11, 23.12.2009, s. 57.

Napriek novým finančným ťažkostiam v roku 2010 a hľadaniu spôsobov zo strany MMF a EÚ, ako financovať riešenie finančných kríz v budúcnosti, by sme nemali premárniť túto časovo ohraničenú príležitosť na odpútanie finančného sektora od krátkodobého zmýšľania.

1.10 Ďalším cieľom dane z finančných transakcií je navýšenie prostriedkov do verejného rozpočtu. Tento nový zdroj príjmov by sa mohol využívať na podporu hospodárskeho rozvoja v rozvojových krajinách, financovanie politík týkajúcich sa klímy v rozvojových krajinách alebo na zníženie zaťaženia verejných financií. Posledná z uvedených možností tiež znamená, že finančný sektor by splatil dotácie z verejných zdrojov. V dlhodobom horizonte by mali výnosy z tejto dane predstavovať nový všeobecný zdroj verejných príjmov.

1.11 Daň z finančných transakcií by mala progresívny charakter, pretože zákazníci finančných inštitúcií, rovnako ako aj tieto inštitúcie samotné, pokiaľ obchodujú vo vlastnom mene, patria medzi najbohatšiu vrstvu spoločnosti. Okrem toho panuje názor, že finančný sektor neprispieva do daňovej pokladnice spravodlivým dielom.

1.12 Daň z finančných transakcií by mala mať čo najširšiu pôsobnosť a podľa možností by sa mala uplatňovať na vnútroštátnych trhoch aj na medzinárodných devízových trhoch. V prípade zavedenia celosvetového systému EHSV odporúča pre daň z finančných transakcií nízku sadzbu vo výške 0,05 %. Ak by sa daň zaviedla len na európskej úrovni, bola by vhodnejšia nižšia sadzba dane, aby sa zabezpečilo, že nenaruší fungovanie finančného trhu.

1.13 Zavedenie dane vždy znižuje hodnotu aktív, ale má vplyv na miesto obchodovania, ak nejde o celosvetovú daň? Zo záverov jednej štúdie vyplynulo, že súčasné kolkové poplatky v Británii znížili obrat o 20 %, čo sa dá ťažko považovať za odliv obchodovania z Londýna.

1.14 Zavedenie tejto dane by so sebou neprineslo prakticky žiadne administratívne, technické či hospodárske náklady, pretože tieto transakcie sa už vykonávajú na počítačoch. Pre mimoburzové transakcie (OTC – *over the counter*) síce ešte neexistuje digitalizovaný trh, no pripravuje sa pre ne právny predpis na úrovni EÚ. Potreba zahrnúť všetky transakcie, teda aj trh OTC do organizovaného obchodovania indikuje, že regulácia a zdaňovanie, ako je napr. daň z finančných transakcií, sa dopĺňajú a nepredstavujú vzájomné alternatívy.

1.15 Úžitok z dane z finančných transakcií je dvojaký: mení správanie finančného sektora, ktorý sa bude vo väčšej miere opierať o dlhodobé základy, a zároveň zvyšuje verejné príjmy. Je však zrejmé, že čím vyššia je daňová sadzba, tým väčší má

daň dosah na krátkodobé obchodné transakcie a o to nižšie sú príjmy. Z tohto dôvodu treba nájsť takú sadzbu dane, ktorá nastolí rovnováhu medzi oboma zámermi dane z finančných transakcií – zmenou správania a daňovými príjmami.

1.16 Pri uplatňovaní tejto dane v celej Európe by daňové príjmy dosiahli približne 1,5 % HDP, pričom ich podstatná časť by prichádzala z britského finančného trhu. Ak by sa uplatňovala na celom svete, tvorili by príjmy z daní okolo 1,2 % svetového HDP. Výsledky pre Európu a USA sú približne rovnaké.

1.17 Skupina G20 nenavrhol na svojom zasadnutí 26. – 27. júna 2010 v Toronte zavedenie celosvetovej dane z finančných transakcií. EHSV sa však domnieva, že európsky systém by mal aj naďalej zostať na programe finančných reforiem.

2. Kontext

2.1 Existuje veľa teórií o príčinách finančnej krízy, ktorá prudko vypukla po bankrote spoločnosti Lehman Brothers⁽³⁾ v roku 2008. Ako jedny z nich sa uvádzajú tzv. „lacné peniaze“ získané prostredníctvom nízkych úrokových sadzieb, rozšírenie vysokorizikových cenných papierov prostredníctvom sekuritizácie, nedostatočná regulácia a dohľad, dostupnosť ekonomických zdrojov na špekulácie prostredníctvom dlhodobého prerozdelenia príjmov z práce na kapitál, globálna povaha finančného trhu atď.

2.2 Sila finančného sektora vo vzťahu k HDP sa zväčšila takmer za hranice predstavivosti. V roku 1990 bola hodnota finančných transakcií približne 15-krát vyššia ako celosvetové HDP. Do vypuknutia krízy v roku 2008 sa ich objem zvýšil na 70-násobok svetového HDP⁽⁴⁾. Spotové transakcie predstavujú približne rovnaký podiel svetového HDP ako v roku 1990, takže štvornásobný nárast finančných transakcií spôsobili takmer výlučne deriváty. Ide najmä o mimoburzové transakcie (OTC – *over the counter*), čiže o priame dohody medzi zákazníkom a finančnou inštitúciou a väčšina z nich sa týka derivátov vzťahujúcich sa na úrokovú sadzbu⁽⁵⁾. Dokonca aj dlhodobé transakcie, ako sú hypotekárne záložné listy sa presunuli na krátkodobý trh, pretože ich majitelia sa často menia. Dôvodom na mnohé operácie tohto nového obchodovania môže byť zaisťovanie rizika, ale aj špekulácia.

2.2.1 Vývoj trhu s derivátmi je novým prvkom hospodárskeho systému, ktorý nie je vždy spojený s reálnou ekonomikou tak, ako tradičný kapitál. Existuje veľa druhov derivátov, ako sú opcie, futures, forwardy a swapy, a môžu byť založené napríklad na rôznom tovare, menových kurzoch, úrokových sadzbách, ale aj na čírom hazarde.

⁽³⁾ Spoločnosť poskytujúca globálne finančné služby.

⁽⁴⁾ Stephan Schulmeister, A General Financial Transaction Tax, WIFO Working Papers 344/2009.

⁽⁵⁾ Bank for International Settlements (BIS); in: Davas/ von Weizsäcker, Financial Transaction Tax: Small is Beautiful, 2010.

2.2.2 Podľa štatistických údajov bol v druhom polroku 2008 zaznamenaný pokles v obchodovaní s derivátmi. Nebol to však veľmi výrazný pokles, išlo iba o zníženie na úroveň spred troch rokov. Okrem toho sa v priebehu prvého polroka 2009 začal objem obchodovania zase zvyšovať.⁽⁶⁾ Tieto zmeny sa opätovne vzťahovali predovšetkým na úrokové deriváty. Z toho môžeme vyvodiť záver, že správanie finančného sektora sa veľmi nezmenilo. Na druhej strane sa z trhu takmer úplne vytratila sekuritizácia, hlavný spúšťač finančnej krízy⁽⁷⁾.

2.2.3 V roku 2007, tesne pred krízou, sa finančný sektor podieľal 40 % na celkovom zisku podnikov v USA, pričom jeho podiel na HDP predstavoval iba 7 %⁽⁸⁾. Ak finančný sektor získava 40 % všetkých ziskov, znamená to, že sa odklonil od svojej funkcie finančného sprostredkovateľa. V tomto zmysle nie je oligopolný charakter finančného odvetvia v niektorých krajinách efektívny pri financovaní reálnej ekonomiky.

2.2.4 Bol zaznamenaný aj trend koncentrácie do malého počtu trhov, najmä do Londýna a New Yorku. Zároveň prebiehala koncentrácia do malého počtu veľmi veľkých finančných inštitúcií. Vďaka svojej veľkosti si vyslúžili prívlastok „príliš veľké na to, aby zbankrotovali“, čo však neskôr prinútilo mnohé vlády, aby investovali do záchranu niektorých bánk a predišli tak kolapsu finančného sektora. Do tohto odvetvia bolo napumpované obrovské množstvo peňazí, čo viedlo k vzniku bezprecedentných rozpočtových deficitov.

2.3 V správe de Larosièrovej skupiny bolo predložených veľa návrhov na zmenu finančného systému s cieľom predísť krízovému vývoju v budúcnosti⁽⁹⁾. Krátko nato vypracovala Komisia štyri návrhy na právne úpravy o makroprudenciálnom a mikroprudenciálnom dohľade nad finančným trhom⁽¹⁰⁾ a tiež niekoľko návrhov na zmenu pravidiel vo finančnom sektore⁽¹¹⁾. Intenzívna diskusia prebieha súbežne aj v USA.

2.3.1 Návrhy na nové právne predpisy sa týkajú predovšetkým dohľadu a regulácie určitých finančných inštitúcií, čím čiastočne nahrádzajú niektoré postupy samoregulácie finančného sektora. Na zmenu správania finančného sektora sa zameriava len menšia časť návrhov. Na reguláciu nástrojov vo finančnom odvetví neboli vypracované žiadne návrhy, a to

napriek tomu, že medzi nimi možno nájsť niektoré zo skutočných príčin finančnej krízy.

2.4 Na úrovni EÚ neboli predložené ani žiadne oficiálne návrhy týkajúce sa dane z finančných transakcií, hoci sa na túto tému rozprúdila v uplynulých rokoch diskusia. Takáto daň by podľa EHSV výrazne ovplyvnila správanie finančných inštitúcií, ako aj jednotlivé nástroje. To by sa dalo dosiahnuť obmedzením niektorých krátkodobých finančných transakcií, ktoré sú v súčasnosti dominantné.

2.4.1 Na zasadnutí v septembri 2009 v Pittsburgu požiadali vedúci predstavitelia krajín skupiny G-20 Medzinárodný menový fond, aby vypracoval správu pre ich ďalšie zasadnutie v júni 2010 o možnostiach, ktoré jednotlivé krajiny prijali alebo ich prijatie zvažujú, aby finančný sektor mohol spravodlivo a výrazným podielom prispievať k úhrade záťaže spojenej s vládnymi zásahmi na nápravu systému bankovníctva. V predbežnej správe MMF, ktorá bola predstavená v apríli 2010, sa dôraz kladie na opatrenia, ktoré majú pôsobiť proti budúcim finančným krízam, a to predovšetkým stabilizačný poplatok v kombinácii so systémom riešenia. V tomto stanovisku sa EHSV nebude vyjadrovať špecificky k týmto návrhom a obmedzí sa iba na stručnú diskusiu MMF k dani z finančných transakcií v súvislosti so súčasnou krízou.

2.4.2 Vo svojom stanovisku ku správe de Larosièrovej skupiny výbor v zásade súhlasí s daňou z finančných transakcií: „Podľa názoru EHSV musí namiesto myslenia v krátkodobom horizonte nastúpiť myslenie v dlhodobom horizonte, pri ktorom sa prémie nevypočítavajú na základe špekulatívnych obchodov. V tomto zmysle EHSV podporuje myšlienku zdaňovania finančných transakcií.“ V tomto stanovisku sa chce výbor zapojiť do prebiehajúcej diskusie a ďalej rozpracovať ciele a dosah takejto dane.

3. Úvod

3.1 Prvotný návrh na zavedenie dane z transakcií s cennými papiermi vyslovil v roku 1936 J.M. Keynes. Jeho zámerom bolo obmedziť objem destabilizujúcich špekulácií s akciami a upevniť dlhodobé základy cien akcií.

3.2 V 70-tych rokoch minulého storočia James Tobin s cieľom obmedziť objem destabilizujúcich menových špekulácií navrhol daň z menových transakcií, tzv. Tobinovú daň. Voľný pohyb kapitálu uľahčil špekulatívne útoky na jednotlivé meny. Tobinovým zámerom bolo spomalit' dianie na finančnom trhu a väčšmi ho zosúladiť s reálnou ekonomikou a tiež posilniť úlohu menovej politiky. Daň sa mala vzťahovať na spotové menové transakcie a sadzba dane mala byť 0,5 %. Hoci nebola zameraná na všetky finančné transakcie (spotové transakcie v súčasnosti predstavujú menej ako 10 % transakcií na celom svete), jej cieľom bolo obmedzenie krátkodobých transakcií, čo je tiež jedným z cieľov súčasných diskusií.

⁽⁶⁾ Tamže, poznámka pod čiarou č. 5.

⁽⁷⁾ H.W. Sinn počas predstavenia Hospodárskej správy skupiny EEAG za rok 2010, 23.2. 2010, Brusel.

⁽⁸⁾ Helene Schubert, Rakúska národná banka.

⁽⁹⁾ Správa de Larosièrovej skupiny – Ú. v. EÚ C 318/11, 23.12.2009, s. 57.

⁽¹⁰⁾ Makroprudenciálny a mikroprudenciálny dohľad – Ú. v. EÚ C 277/25, 17.11.2009, s. 117.

⁽¹¹⁾ Ratingové agentúry – Ú. v. EÚ C 277/25, 17.11.2009, s. 117. Prospekt, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie, a harmonizácia požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, Ú. v. EÚ C...

3.2.1 Tobin navrhoval, aby sa príjmy z tejto dane vyplácali MMF alebo Svetovej banke, avšak tieto príjmy nemali byť hlavným cieľom: „Čím úspešnejšia bude táto daň z hľadiska hospodárskych cieľov, ktoré ma prvotne motivovali [...], tým nižšie budú príjmy z nej ...“ (12).

3.3 Počas finančnej krízy v roku 2008 sa myšlienka zavedenia dane objavila znova, tentoraz však nielen pre menové transakcie, ale pre všetky finančné transakcie. Treba uviesť, že aj napriek širokému záberu zdanenia sa táto daň nevzťahuje na finančné transakcie, na ktorých sa podieľajú domácnosti a podniky. Mala by sa týkať iba transakcií medzi jednotlivými finančnými inštitúciami. Medzi zástancov dane z finančných transakcií patria mnohé typy organizácií občianskej spoločnosti, ekonómovia, významné osobnosti finančného sveta, ako je Lord Turner, predseda Britského úradu pre finančné služby (*British Financial Services Authority*) a teraz aj Európska rada, ako to vyplýva z jej návrhov zo 17. júna 2010 (13) určených na zasadnutie skupiny G20. K odporcom zavedenia dane z finančných transakcií patria okrem iných Medzinárodný menový fond, OECD a Svetová banka.

3.4 Aké sú hlavné ciele takejto dane? Na čo by sa mala vzťahovať? Aká vysoká by mala byť? Môže ju uplatňovať jedna krajina alebo sa musí zaviesť pre celú EÚ či celosvetovo? Aké výsledky môžeme očakávať? Tieto otázky zvažujeme a uvádzame niekoľko číselných údajov prevzatých z výsledkov štúdií Rakúskeho inštitútu pre ekonomický výskum (WIFO) (14) a Centra pre ekonomický a politický výskum (CEPR) a Výskumného ústavu politickej ekonomie (PERI, Univerzita v Massachusetts, Amherst) (15).

3.5 Podľa úvah Keynesa a Tobina daň z finančných transakcií ovplyvňuje správanie finančného sektora svojím účinkom na krátkodobé transakcie. Vzhľadom na frekvenciu krátkodobých transakcií daň z finančných transakcií zvyšuje náklady na krátkodobé transakcie v porovnaní s transakciami dlhodobými. Vlády môžu týmto spôsobom, t. j. zmenou relatívnych nákladov, viesť finančný sektor prostredníctvom využívania cenového mechanizmu trhu k tomu, aby sa vo väčšej miere spoliehal na dlhodobé základy reálnej ekonomiky.

4. Ciele

4.1 Pri bližšom pohľade na finančný trh zistíme, že na zvýšenom objeme sa podieľajú najmä krátkodobé transakcie, ktoré sú často špekulatívneho charakteru alebo sú určené na zaistenie rizika. Vo vzťahu k reálnej ekonomike sú mnohé z

týchto transakcií príliš rozsiahle. Keďže krátkodobé fluktuácie majú tendenciu vystupňovať sa do dlhodobých výkyvov cien aktív, ktoré sa tak tiež môžu odchýliť od vývoja reálnej ekonomiky (16). Lord Turner dokonca označil niektoré z týchto transakcií za spoločensky bezúčelné.

4.1.1 Z tohto dôvodu by prvoradým cieľom dane z finančných transakcií mala byť podľa EHSV zmena správania finančného sektora, a to prostredníctvom obmedzenia krátkodobých špekulatívnych finančných transakcií. Krátkodobé transakcie sa väčšinovým dielom podieľali na zvýšení aktivity finančného sektora v prvom desaťročí 21. storočia. Finančný sektor musí opätovne prevziať trvalú zodpovednosť za reálnu ekonomiku.

4.1.2 O vplyve dane z finančných transakcií na správanie trhu sa vo svojej správe zmieňuje aj MMF, avšak v negatívnych súvislostiach. Ako jeden z negatívnych aspektov sa uvádza skutočnosť, že to nie je spôsob, ako financovať systém riešenia krízových situácií v budúcnosti. To však nikdy cieľom tejto dane nebolo. Ďalšia výhrada znie, že je lepšie priamo zdaňovať tie transakcie, ktoré sa plánujú obmedziť. To je však presne prípad dane z finančných transakcií, ktorá najväčšmi zasahuje krátkodobé transakcie.

4.1.3 Zníženie objemu krátkodobého obchodovania tiež znižuje jeho podiel na aktivitách finančných inštitúcií. To znamená zvýšenie podielu iných aktivít, ako je napríklad vystupovanie v úlohe sprostredkovateľa medzi sporiteľmi a dlžníkmi. Finančný sektor nie je samoúčelný; je nástrojom na dosahovanie iných hospodárskych cieľov. Účinný finančný sektor je schopný optimálne využívať úspory na investície v reálnej ekonomike.

4.1.4 Tradičné komerčné bankovníctvo je založené na pôžičkách podnikom a domácnostiam a jeho zisky vyplývajú z rozdielov v úrokových sadzbách. Banky v snahe podporiť svojich zákazníkov im pomáhajú získavať finančné prostriedky na kapitálových trhoch, poskytujú im zaistenie pred menovými a komoditnými rizikami spojenými s medzinárodným obchodom, ako aj zaistenia termínových obchodov s poľnohospodárskymi komoditami. Pri poskytovaní týchto služieb banky zaistujú vlastné riziká transakciami s inými bankami, zvyčajne v reálnom čase. Poskytnutie služby zákazníkovi môže znamenať viacero veľmi krátkodobých transakcií. Bankám okrem toho prináša zisk aj obchodovanie vo vlastnom mene s cennými papiermi a derivátmi. Z finančného trhu by sa nemalo odstrániť toto všetko, pretože čiastočne ide o medzibankové obchodovanie na zabezpečenie likvidity. Ak však daň z finančných transakcií zásadne obmedzí krátkodobé obchodovanie s cennými papiermi a derivátmi, zníži tak aj zisky finančného sektora, čo by mohlo viesť k zníženiu prémie, ako aj príjmov z dane zo zisku. Tradičné bankovníctvo to však sotva postihne a budúce zisky finančných inštitúcií budú nižšie a budú závisieť najmä od tradičných bankových činností.

(12) Tobin, James: A Proposal for International Monetary Reform, 1978.

(13) Závery Európskej rady, 17. júna 2010: „EÚ by mala stáť na čele úsilia o globálny prístup k otázke zavedenia režimov odvodov a daní pre finančné inštitúcie s cieľom zachovať rovnaké podmienky na celom svete a bude zároveň húževnato brániť túto pozíciu na rokovaniach so svojimi partnermi v skupine G20. V tomto kontexte by sa malo preskúmať a podrobnejšie rozpracovať zavedenie globálnej dane z finančných transakcií.“

(14) Schulmeister, Stephan: A General Financial Transaction Tax, WIFO Working papers 344/2009.

(15) Baker, Pollin, McArthur, Sherman: The Potential Revenue from Financial Transactions Taxes. CEPR/PERI, december 2009.

(16) Pozri poznámku pod čiarou č. 14.

4.1.5 V literatúre sa objavujú rôzne názory, no jedným z účinkov by mohlo byť zníženie volatility cien aktív. Znížením množstva špekulatívnych pohybov by sa ceny aktív mohli stať stabilnejšími. Podľa iného názoru môžu byť príležitostné obchody veľmi nestále a náhodné bez toho, aby tlmili účinok z objemu.

4.1.6 V rámci zhrnutia potenciálnych dosahov dane z finančných transakcií na správanie jednotlivých finančných inštitúcií by sme chceli zdôrazniť, že takéto zmeny by mohli obmedziť obchodovanie s vysokou frekvenciou. Napriek novým finančným ťažkostiam v roku 2010 a hľadaniu spôsobov zo strany MMF a EÚ, ako financovať riešenie finančných kríz v budúcnosti, by sme nemali premárniť túto časovo ohraničenú príležitosť na zlepšenie fungovania finančného sektora.

4.2 Ďalším hlavným cieľom dane z finančných transakcií je navýšenie prostriedkov do verejného rozpočtu. Táto daň by zásadne zvýšila objem daňových príjmov. V diskusií o možných spôsoboch využitia tohto nového zdroja príjmov sa uvádza napríklad podpora hospodárskeho rozvoja v rozvojových krajinách, financovanie politík týkajúcich sa klímy v rozvojových krajinách alebo zníženie zaťaženia verejných financií pramienaceho z finančnej krízy. Po nedávnych politických diskusiách v rámci EÚ by sa tieto prostriedky najpravdepodobnejšie využívali ako zdroj verejných príjmov.

4.2.1 Podľa Komisie bola schválená finančná podpora do výšky 30 % HDP Európskej únie. S vylúčením záruk to predstavuje 13 %. Pre Spojené kráľovstvo sa toto percento vynásobí dvomi. Ak hodnotíme tieto verejné náklady na prekonanie krízy vo finančnom sektore, je potrebné upozorniť, že asi polovica z nich sa nikdy nepoužila a veľká časť sa môže nakoniec vrátiť. Uvedených 13 % sa vzťahuje na kapitálové injekcie (bankový kapitál), nákup aktív a priamu podporu. Zdá sa, že veľa záruk nebolo vôbec použitých.

4.2.2 Príjmy z dane z finančných transakcií by mohli byť spočiatku využité na úhradu zostávajúcich nákladov. Vzhľadom na koncentráciu finančného trhu by sa v oblastiach, kde sa museli na záchranu bánk použiť najväčšie sumy verejných peňazí, mali získať aj najvyššie príjmy z dane z finančných transakcií. Avšak celkové verejné náklady boli oveľa vyššie a zahŕňali aj stratu príspevkov na sociálne zabezpečenie, náklady na automatické stabilizátory, platbu vyšších úrokových sadzieb za verejné pôžičky atď. Dokonca aj MMF uvádza, že „vysoké fiškálne, hospodárske a sociálne náklady finančnej krízy sú podnetom k tomu, aby finančný sektor prispieval do celkových príjmov vo vyššej miere, ako sú fiškálne náklady na priamu podporu“⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁷⁾ MMF, *A fair and substantial contribution by the financial sector*, priebežná správa pre G-20.

4.2.3 V budúcnosti by sa však daň z finančných transakcií mala považovať za všeobecný nový zdroj verejných príjmov. Vzhľadom na to, že finančné služby sú oslobodené od DPH, čiže užívatelia bankových služieb platia nižšie dane za bankové služby ako za väčšinu ostatných služieb, a tiež vzhľadom na vysoké zisky vo finančníctve sa zdá byť zvýšenie daní v tomto odvetví obzvlášť opodstatnené.

4.2.4 Podľa štúdie OECD bude v roku 2011 takmer polovicu deficitu verejných financií krajín OECD tvoriť deficit USA. V uvedenom roku sa rozpočtový deficit v eurozóne očakáva zhruba na úrovni 6 % HDP. Vážne problémy hrozia nielen krajinám eurozóny, ako je Grécko, ale aj Spojenému kráľovstvu, kde sa deficit podľa odhadov vyšplhá na približne 12 %.

4.2.5 Alternatívou k dani z finančných transakcií, ku ktorej sa vo svojej správe vyjadruje MMF, je daň z finančnej aktivity, ktorou sa zdaňujú zisky a odmeny. Je to najjednoduchší spôsob zdaňovania finančnej aktivity, ale najvýznamnejším rozdielom v porovnaní s daňou z finančných transakcií je to, že daň z finančnej aktivity sa vzťahuje na všetky druhy aktivít a nemá diferencované účinky na krátkodobé a dlhodobé transakcie. Je to len spôsob, ako zvýšiť daňové príjmy od bánk.

4.2.6 Daň z finančných transakcií by mala aj pri rovnej dani progresívny charakter, pretože zákazníci finančných inštitúcií, rovnako ako aj tieto inštitúcie samotné, pokiaľ obchodujú vo vlastnom mene, patria medzi najbohatšiu vrstvu spoločnosti. Hoci je dôležité sústrediť sa na to, ako by daň z finančných transakcií mohla byť čo najúčinnnejším nástrojom pre finančný sektor, treba tiež zohľadniť aj jej dosah. V pracovnom dokumente útvarov Komisie⁽¹⁸⁾ sa uvádza, že inovačným zdrojom sa zvykne často prisudzovať výhoda väčšej politickej prijateľnosti, predovšetkým v prípadoch, kedy sa daňové zaťaženie uvalí na skupiny alebo odvetvia, o ktorých v danej dobe panuje mienka, že neprispievajú do daňovej pokladnice spravodlivým dielom.

4.2.7 Európsky parlament požiadal Komisiu, aby v dostatočnom časovom predstihu pred ďalším summitom skupiny G-20 vypracovala posúdenie vplyvu celosvetovej dane z finančných transakcií a preskúmala jej výhody, ako aj nevýhody⁽¹⁹⁾. Podobne EHSV považuje za potrebné preštudovať mnohé technické aspekty tejto dane. Predložený pracovný dokument útvarov Komisie⁽²⁰⁾ úplne nezodpovedá návrhom Európskeho parlamentu. EHSV preto zdôrazňuje potrebu komplexného posúdenia vplyvu v kombinácii s oficiálnym návrhom dane z finančných transakcií.

⁽¹⁸⁾ SEK(2010) 409 v konečnom znení – pracovný dokument útvarov Európskej komisie: Inovačné financovanie na globálnej úrovni.

⁽¹⁹⁾ PE432.992v01-00, návrh uznesenia EP.

⁽²⁰⁾ SEC(2010) 409 v konečnom znení.

5. Konštrukcia

5.1 Všeobecná pôsobnosť

5.1.1 Predmetom dane by mali byť nielen medzinárodné transakcie, ale všetky finančné transakcie. Napriek tomu, že používame slovo „všetky“, pri väčšine výpočtov sa vyskytuje nejaké obmedzenie, či už z hľadiska typu zdaňovaných transakcií alebo ich hodnoty. Výskumné centrá CEPR/PERI vo svojej štúdií skúmali rôzne predmety dane. Štúdiá inštitútu WIFO si zvolila variantu zahŕňajúcu všetky možnosti.

5.1.2 Kritérium na voľbu zdaňovaných transakcií by sa malo zamerať na tie najkratšodobejšie. Ďalším východiskom je mať čo najširší rozsah pôsobnosti. Tretia voľba spočíva v rozhodnutí, či by sa zdanenie malo zamerať na vnútroštátne alebo aj devízové trhy.

5.1.3 Ak sa zdanenie uvalí na vnútroštátne aj medzinárodné transakcie, budú tým pokryté všetky finančné transakcie. Zámer nenarušiť reálnu ekonomiku by mohol byť argumentom na vylúčenie spotových transakcií.

5.1.4 Nezahrnutie niektorých transakcií bude mať istý dosah na konkurenčné postavenie jednotlivých transakcií. Tento dosah je žiaduci, pokiaľ zataží krátkodobé špekulatívne transakcie vo väčšej miere ako dlhodobé nešpekulatívne transakcie. Tak to aj naozaj bude, pretože čím sú transakcie častejšie, o to viac ich táto daň zasiahne.

5.1.5 Použitie nominálnej hodnoty finančnej transakcie ako základu dane z finančných transakcií si vyslúžilo kritiku, pretože takýto základ je takmer fiktívny. Ako alternatívu k dani z finančných transakcií je možné zdaňovať peniaze, ktoré finančné inštitúcie skutočne prijali pri obchodovaní s derivátmi alebo poplatky, odmeny, či akékoľvek iné položky, ktoré predstavujú náklady pre zákazníkov. Vývoj finančných transakcií využívajúcich nominálne hodnoty vo vzťahu k HDP je však podľa názoru EHSV užitočným opatrením, a to najmä na sledovanie časového vývoja zmien obchodovaného objemu na finančnom trhu.

5.2 Geografická pôsobnosť

5.2.1 Mala by byť daň z finančných transakcií vnútroštátna, regionálna (EÚ) alebo celosvetová? Nepochybne vhodnejšou by bola celosvetová daň. Ak by táto alternatíva nebola možná, potom by sa jednoznačne žiadalo jej zavedenie na úrovni celej EÚ. Stále však existujú príklady dokazujúce, že aj vnútroštátna daň je jednou z možností, najmä v krajinách s veľkým finančným sektorom. Dá sa očakávať, že by to výrazne ovplyvnilo skutočnosť, kde sa obchod odohráva. Skúsenosti však svedčia o tom, že by to nemal byť nejaký problém⁽²¹⁾.

5.2.2 Zavedenie dane vždy znižuje hodnotu aktív, ale má to vplyv na aj miesto obchodovania? Podľa výpočtov jednej štúdie

sa v dôsledku britskej formy kolkového poplatku vo výške 0,5 % uvaleného na akcie a niektoré dlhopisy znížil obrat o 20 %; nedá sa teda povedať, že by to viedlo k odlivu obchodných aktivít z Londýna⁽²²⁾.

5.3 Sadzba dane

5.3.1 Pre výšku daňovej sadzby boli navrhnuté rôzne úrovne medzi 0,1 a 0,01 %. Najčastejšie sa spomína sadzba 0,05 %. V prípade zavedenia celosvetového systému odporúčame daň z finančných transakcií práve s takouto sadzbou dane. Je dostatočne nízka na to, aby sa mohla zaviesť bez rizika takých výrazných dosahov na krátkodobé transakcie, ktoré by mohli narušiť fungovanie finančného trhu. Ak by sa však daň z finančných transakcií mala zaviesť len na európskej úrovni, treba zvážiť nižšiu sadzbu dane.

5.3.2 Úžitok z dane z finančných transakcií je dvojaký: mení správanie finančného sektora, ktorý sa vo väčšej miere opiera o dlhodobé základy, a zároveň zvyšuje verejné príjmy. Je však zrejmé, že čím vyššia je daňová sadzba, tým väčší má daň dosah na krátkodobé obchodné transakcie a o to nižšie sú príjmy. Z tohto dôvodu treba hľadať takú sadzbu dane, ktorá nastolí rovnováhu medzi oboma zámermi dane z finančných transakcií – zmenou správania a daňovými príjmami.

5.3.3 Všetky typy daní a iných poplatkov sa v reálnom svete vždy uplatňovali na niektoré finančné transakcie, nie však na všetky. Ak sa daň uvalí na všetky transakcie, nedá sa vopred presne určiť, aký bude mať dosah. Daňová sadzba by sa preto mala, napríklad po troch rokoch, opätovne preskúmať, a to z hľadiska jej prípadného zvýšenia alebo zníženia.

5.4 Uskutočniteľnosť

5.4.1 Ďalšia otázka znie: ako ľahko by bolo možné takýto druh dane vyberať? Väčšina transakcií, pre ktoré sa daň navrhuje, sa už uskutočňuje pomocou počítačov. To znamená, že so zavedením tejto dane sa nespájajú prakticky žiadne administratívne, technické či hospodárske náklady. Samozrejme si to vyžaduje, aby bol vypracovaný špeciálny počítačový program. V tejto súvislosti sa už uskutočnili nejaké skúšobné programy.

5.4.2 Je nevyhnutné preveriť tvorbu a existenciu inovačných finančných produktov, ktoré nie sú zdaňované alebo sú dokonca zámerne koncipované tak, aby sa zdaneniu vyhli. Tieto produkty musia byť zahrnuté do predmetu dane.

5.4.3 Pre mimoburzové transakcie (OTC – *over the counter*) zatiaľ ešte neexistuje digitalizovaný trh, no pripravuje sa pre ne právny predpis na európskej úrovni. Potreba zahrnúť trh OTC do organizovaného obchodovania indikuje, že regulácia a zdaňovanie, ako je napr. daň z finančných transakcií, sa dopĺňajú a nepredstavujú vzájomné alternatívy.

⁽²¹⁾ Poplatky tohto typu existujú v Južnej Kórei, Hongkongu, Austrálii, na Taiwane a v Indii a podobné poplatky sú v Belgicku, Argentíne a Brazílii.

⁽²²⁾ The Institute for Fiscal Studies 2002: Stamp duty on share transactions: is there a case for change?, komentár 89.

6. Dosah

6.1 Obmedzenie krátkodobých finančných transakcií

6.1.1 Neexistujú žiadne presné odhady o tom, ako by daň z finančných transakcií mohla ovplyvniť krátkodobé obchodovanie. Disponujeme len predpokladmi. To predstavuje pri diskusii o dani z finančných transakcií skutočný problém. Nemáme teda k dispozícii žiadne štatistiky, ktoré by svedčili v prospech hlavného zámeru, t. j. zníženia krátkodobého finančného obchodovania. Jediné štatistické odhady, ktoré naozaj máme, sa týkajú možného objemu daňových príjmov.

6.1.2 Jedným z dosahov dane z finančných transakcií je to, že empiricky znižuje likviditu. Aká je však optimálna úroveň likvidity? Boli by ekonomiky fungovali lepšie ako v rokoch 1990 alebo 2000, keby mohli využívať extrémne vysokú likviditu, aká existovala v roku 2007? Je likvidita ekvivalentom celkového objemu finančných transakcií? Odpoveď by mala byť záporná, pretože základom viacerých týchto transakcií sú tie isté cenné papiere, takže celkový objem transakcií nemôže byť veľmi dobrým odhadom „skutočnej“ likvidity. Ak sa vrátíme k hlavnému účelu finančného sektora, ktorým je funkcia finančného sprostredkovateľa, tak sa zdá byť potrebné zosúladiť likviditu s úrovňou HDP. Bez toho, aby sme vedeli, aká presne by mala byť miera tohto zníženia, je jasné, že táto zmena by mala sledovať zníženie likvidity z úrovne, ktorú dosahovala v roku 2007.

6.1.3 Vzhľadom na to, že daň z finančných transakcií by v najväčšej miere zasiahla najčastejšie transakcie, malo by okrem zníženia počtu transakcií dôjsť aj k zmene podielu dlhodobých a krátkodobých transakcií. Ako argument proti dani z finančných transakcií sa uvádza skutočnosť, že táto daň by mohla zvýšiť nepriehľadnosť finančného trhu, pretože krátkodobé transakcie by boli menej časté. Ak vezmeme do úvahy súčasnú úroveň krátkodobých transakcií, tak ani rozsiahle zníženie by nevedlo k eliminácii všetkých denných transakcií. Nedá sa povedať, že by bol tento aspekt finančného sektora napríklad v roku 2000 nepriehľadný.

6.1.3.1 Ako sa uvádza v štúdiu inštitútu WIFO, zvýšené využívanie derivátov viedlo k nadmernému zvýšeniu krátkodobých i dlhodobých cien. Znížené využívanie derivátov by mohlo v tejto súvislosti viesť k zníženiu volatility cien na finančnom trhu, a nie k jej zvýšeniu, ako sa niekedy uvádza.

6.1.3.2 Finančné obchodovanie je takmer rovnomerne rozdelené medzi banky a iné finančné inštitúcie. Žiadne takéto údaje

neexistujú v súvislosti s rozdelením medzi krátkodobé a dlhodobé transakcie.

6.2 Objem verejných príjmov

6.2.1 Štúdia inštitútu WIFO predpokladá, že objem zdaňovaných transakcií by sa pri daňovej sadzbe 0,05 % znížil o 65 %. Nižšia daňová sadzba by podľa výpočtov viedla k miernejšiemu obmedzeniu transakcií a naopak vyššia sadzba k výraznejšiemu obmedzeniu.

6.2.1.1 Ak by sa daň z finančných transakcií zaviedla iba v Spojenom kráľovstve, priniesla by daňové príjmy vo výške takmer 7 % HDP tejto krajiny. V členskom štáte EÚ s druhým najväčším podielom týchto finančných transakcií po Spojenom kráľovstve, t. j. v Nemecku, by to predstavovalo o niečo viac než 1 % HDP. Pri jej uplatňovaní v EÚ by daňové príjmy dosiahli približne 1,5 % HDP, pričom ich podstatná časť by prichádzala z britského finančného trhu. Ak by sa táto daň uplatňovala na celom svete, tvorili by daňové príjmy zhruba 1,2 % svetového HDP.

6.2.2 V štúdiu CEPR/PERI sa uvádzajú alternatívy poklesu obchodovania medzi 25 % a 50 %. Kvôli porovnateľnosti s údajmi štúdie inštitútu WIFO uvádzame iba hodnoty zodpovedajúce 50-percentnému zníženiu základu dane. V tejto štúdiu sa uvádzajú číselné údaje pre jednotlivé typy obchodovaných aktív. Hodnoty uvádzané v štúdiu v USD boli transformované na podiel na HDP Spojených štátov.

- Akcie a cenné papiere 0,75 %
- Dlhopisy 0,18 %
- Opcie 0,03 %
- Spotové devízové transakcie 0,05 %
- Futures 0,05 %
- Swapy 0,16 %
- SPOLU 1,23 %

6.2.3 Výsledky pre Európu a USA sú podľa oboch štúdií približne rovnaké. Zo záverov štúdie CEPR/PERI takisto vyplýva, že spotové transakcie tvoria len veľmi malú časť z celkového počtu transakcií.

V Bruseli 15. júla 2010

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Mario SEPI

PRÍLOHA

k stanovisku Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Nasledujúce pozmeňovacie návrhy, ktoré získali viac ako štvrtinu odovzdaných hlasov, boli v pléne zamietnuté:

Bod 1.10 – pozmeňovací návrh 1, ktorý predložil pán Sartorius

Zmeniť

„1.10 Ďalším cieľom dane z finančných transakcií je navýšenie prostriedkov do verejného rozpočtu. Tento nový zdroj príjmov by sa mohol prioritne využívať na financovanie fondu na riešenie krízy alebo záručného fondu, ktorý by slúžil na krytie nákladov spojených s bankovými krízami v budúcnosti, podporu hospodárskeho rozvoja v rozvojových krajinách, financovanie politik týkajúcich sa klímy v rozvojových krajinách alebo na zníženie zataženia verejných financií. Posledná z uvedených možností tiež znamená, že finančný sektor by splatil dotácie z verejných zdrojov. V dlhodobom horizonte by mali výnosy z tejto dane predstavovať nový všeobecný zdroj verejných príjmov.“

Zdôvodnenie

V niektorých členských štátoch sa na záchranu bánk nepoužili prostriedky z verejných fondov a banky sa tak nestali záťažou pre verejné financie. Bolo by však vhodné predchádzať budúcim krízam. Finančné ustanovizne by preto mali jednoznačne prispievať do tohto fondu, ktorý by sa používal výhradne na to, aby mal bankrot nesolventnej inštitúcie náležitý priebeh a aby nenarušil celkový chod finančného systému.

Bod 4.2 – pozmeňovací návrh 4, ktorý predložil pán Sartorius

Zmeniť

„4.2 Ďalším hlavným cieľom dane z finančných transakcií je navýšenie prostriedkov do verejného rozpočtu. Táto daň by zásadne zvýšila objem daňových príjmov. V diskusii o možných spôsoboch využitia tohto nového zdroja príjmov sa uvádza napríklad podpora hospodárskeho rozvoja v rozvojových krajinách, financovanie politik týkajúcich sa klímy v rozvojových krajinách alebo zníženie zataženia verejných financií prameniaceho z finančnej krízy. Druhým cieľom dane z finančných transakcií je navýšenie prostriedkov do verejného rozpočtu. Tento nový zdroj príjmov by sa mohol prioritne využívať na financovanie fondu na riešenie krízy alebo záručného fondu, ktorý by slúžil na krytie nákladov spojených s bankovými krízami v budúcnosti. Posledná z uvedených možností by tiež znamenala, že finančný sektor splatí dotácie z verejných zdrojov. Z dlhodobého hľadiska by sa tieto výnosy mali stať novým všeobecným zdrojom verejných príjmov. Po nedávnych politických diskusiách v rámci EÚ by sa tieto prostriedky najpravdepodobnejšie využívali ako zdroj verejných príjmov.“

Zdôvodnenie

Rovnaké ako k bodu 1.10.

Bod 4.2.3 – pozmeňovací návrh 5, ktorý predložil pán Sartorius

Doplniť

„4.2.3 V budúcnosti by sa však daň z finančných transakcií mala považovať za všeobecný nový zdroj verejných príjmov. Vzhľadom na to, že finančné služby sú oslobodené od DPH, čiže užívatelia bankových služieb platia nižšie dane za bankové služby ako za väčšinu ostatných služieb, a tiež vzhľadom na vysoké zisky vo finančníctve sa zdá byť zvýšenie daní v tomto odvetví obzvlášť opodstatnené. Avšak tento nový zdroj príjmov by sa mohol prioritne využívať na financovanie fondu na riešenie krízy alebo záručného fondu, ktorý by slúžil na krytie nákladov spojených s bankovými krízami v budúcnosti.“

Zdôvodnenie

V rámci hospodárenia s verejnými financiami sa všeobecne uznáva, že ak je jediným cieľom získavanie prostriedkov, neodporúča sa zdaňovať transakcie medzi podnikmi, a to kvôli možným negatívnym dosahom. Je lepšie zdaňovať výsledok, pretože zdaňovanie transakcií vyvolá lavínový efekt, ktorý povedie k zvyšovaniu cien. Na zvýšenie príjmov existujú účinnejšie nástroje.

O uvedených troch pozmeňovacích návrhoch sa hlasovalo naraz.

Výsledok hlasovania:

Za:	52
Proti:	91
Zdržali sa:	9

Bod 1.11 – pozmeňovací návrh 2, ktorý predložil pán Sartorius

Zmeniť

„1.11 Daň z finančných transakcií by mala progresívny charakter, pretože zákazníci finančných inštitúcií, rovnako ako aj tieto inštitúcie samotné, pokiaľ obchodujú vo vlastnom mene, patria medzi najbohatšiu vrstvu spoločnosti. Okrem toho panuje názor, že finančný sektor neprispieva do daňovej pokladnice spravodlivým dielom.“

Zdôvodnenie

Ide o ničím nepodložené tvrdenie. Finančný sektor prispieva do daňovej pokladnice rovnako ako ktorékoľvek iné odvetvie. S ktorým odvetvím ho spravodajca porovnáva? O aké údaje sa opiera jeho tvrdenie?

Výsledok hlasovania:

Za:	65
Proti:	102
Zdržali sa:	10

Bod 1.16 – pozmeňovací návrh 3, ktorý predložil pán Sartorius

Vložiť nový bod za bod 1.16

„1.17 EHSV sa domnieva, že táto daň by mohla mať negatívny dosah na konečného spotrebiteľa, a to tak na podniky, ako aj fyzické osoby, pretože by sa zvýšili náklady na úvery a znížili úroky z úspor.“

Zdôvodnenie

Toto tvrdenie vychádza z reálnej situácie, a preto by sa malo v stanovisku spomenúť. Daň bude mať negatívne dôsledky na financovanie reálnej ekonomiky vo veľmi dôležitom momente.

Výsledok hlasovania:

Za:	62
Proti:	116
Zdržali sa:	4

Nasledujúci text bol súčasťou stanoviska odbornej sekcie a bol zamietnutý v prospech pozmeňovacieho návrhu, ktorý schválilo plenárne zhromaždenie, ale aspoň štvrtina odovzdaných hlasov bola za jeho zachovanie.

Bod 5.3.1 – pozmeňovací návrh 8, ktorý predložil pán Nyberg

Zmeniť

„5.3.1 Pre výšku daňovej sadzby boli navrhnuté rôzne úrovne medzi 0,1 a 0,01 %. Najčastejšie sa spomína sadzba 0,05 %. V prípade zavedenia celosvetového systému by odporúčame daň z finančných transakcií práve s takouto sadzbou dane. Je dostatočne nízka na to, aby sa mohla zaviesť bez rizika takých výrazných dosahov na krátkodobé transakcie, ktoré by mohli narušiť fungovanie finančného trhu. Ak by sa však daň z finančných transakcií mala zaviesť len na európskej úrovni, treba zvážiť nižšiu sadzbu dane.“

Výsledok hlasovania:

Za:	102
Proti:	52
Zdržali sa:	15